

Spis treści

	<b>Str.</b>
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ .....	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ .....	10
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	12
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	14
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	17
UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH .....	22

## **PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ**

### **III CZP 96/16**

**Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„1. Czy kuratorowi sądowemu przysługuje ryczałt na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 795 ze zm.) w pełnej wysokości za obecność przy przekazaniu dziecka na rozpoczęcie spotkania i pełny ryczałt za obecność przy przekazaniu dziecka na zakończenie spotkania, czy też jeden łączny ryczałt za obecności dotyczące jednego spotkania?**

**2. Czy każdemu kuratorowi sądowemu przysługuje ryczałt za obecność przy kontaktach na podstawie art. 91 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 795 ze zm.) w pełnej wysokości, jeżeli jeden kurator uczestniczy tylko przy przekazaniu dziecka na rozpoczęcie spotkania, a inny kurator przy przekazaniu dziecka na zakończenie spotkania?”**

### **III CZP 97/16**

**Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy opłata egzekucyjna ustalona przez komornika sądowego na podstawie art. 49 ust. 1 u.k.s.e. winna być powiększona o należność z tytułu podatku od towarów i usług, czy też zawiera w sobie kwotę podatku VAT?”**

### **III CZP 98/16**

**Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy wniesienie pozwu przerywa bieg terminu zawitego określonego w art. 584<sup>13</sup> Kodeksu spółek handlowych?”**

### **III CZP 99/16**

**Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy wyrok pozbawiający wykonalności tytuł wykonawczy wydany przeciwko spółce jawnej z powodu wygaśnięcia objętego nim zobowiązania korzysta z tzw. rozszerzonej prawomocności, co oznacza brak możliwości prowadzenia egzekucji także przeciwko dłużnikom tej spółki na podstawie tytułu wykonawczego wydanego przeciwko nim w trybie art. 778<sup>1</sup> k.p.c.?”**

### **III CZP 100/16**

**Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„1) Czy uzyskanie na własność przez przedsiębiorstwo państwowe urządzeń przesyłowych, posadowionych na nieruchomościach należących wówczas do Skarbu Państwa, na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o zmianie ustawy o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1991 r. Nr 2, poz. 6) spowodowało uzyskanie przez to przedsiębiorstwo z mocy prawa – jako prawa związanego z własnością urządzeń, – służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu**

obciążającego te nieruchomości?

2) W przypadku udzielenia odpowiedzi negatywnej na powyższe pytanie, czy przedsiębiorstwo przesyłowe jako posiadacz służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu, pozostawało w dobrej czy w złej wierze oraz w jakiej dacie rozpoczął się bieg terminu zasiedzenia tej służebności, na rzecz tego przedsiębiorstwa?”

### **III CZP 101/16**

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy służebność przesyłu może być ustanowiona na prawie użytkowania wieczystego?

a w razie odpowiedzi pozytywnej:

Czy użytkownik wieczysty może żądać ustanowienia takiej służebności wówczas, gdy urządzenia przesyłowe znajdowały się na nieruchomości Skarbu Państwa przed oddaniem jej w użytkowanie wieczyste?”

### **III CZP 103/16**

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 106 ust. 6 pkt. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003 r. (Dz. U. z 2013 r., poz. 392), wyłącza odpowiedzialność Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego z tytułu zadośćuczynienia za śmierć osoby bliskiej w sytuacji, gdy

**posiadacz pojazdu nie objętego obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych poniósł śmierć w wypadku, którego sprawcą był kierujący tym pojazdem?”**

**III CZP 105/16**

**Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Grudziądzu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy warunkiem uznania za skuteczne doręczenia zastępczego w trybie art. 139 § 1 k.p.c. jest wysłanie przesyłki sądowej na aktualne nazwisko adresata?”**

## UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

**III CZP 66/16** – z dnia 8 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów  
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

Sąd rozpoznający sprawę w przedmiocie przyjęcia osoby o której jest mowa w art. 23 i 24 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r., o ochronie zdrowia psychicznego (jedn. tekst: Dz. U. z 2016 r., poz. 546), do szpitala psychiatrycznego bez jej zgody nie jest związany podstawą prawną przyjęcia wskazaną w zawiadomieniu kierownika szpitala.

**III CZP 67/16** – z dnia 8 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów  
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie

Przedawnienie roszczenia o naprawienie szkody, przysługującego poszkodowanemu wobec pracodawcy, nie wyłącza zastosowania art. 120 § 1 k.p.

**III CZP 72/16** – z dnia 24 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów  
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Ostatnim pełnym rokiem obrotowym w rozumieniu art. 369 § 4 w związku z art. 386 § 2 k.s.h. jest ostatni rok obrotowy, który rozpoczął się w czasie trwania kadencji członka rady nadzorczej spółki akcyjnej.

**III CZP 73/16** – z dnia 24 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów  
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach:

„Czy postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia w przedmiocie zaspokojenia potrzeb rodziny (art. 27 k.r. i o.) wydane w sprawie o rozwód dotyczące okresu po wytoczeniu powództwa w tej sprawie jest postanowieniem rozstrzygającym ostatecznie o tym żądaniu także po prawomocnym orzeczeniu rozwodu i w związku z tym roszczenie to nie może być ponownie objęte rozstrzygnięciem sądu w innej sprawie?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

**III CZP 79/16** – z dnia 24 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów  
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie

Pozew wniesiony przed dniem 15 kwietnia 2016 r. przez nabywcę wierzytelności wynikającej z czynności bankowej podlegał opłacie stosunkowej określonej w art. 13 ust. 1a ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2014 r. poz. 1025 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 14 kwietnia 2016 r.

**III CZP 70/16** – z dnia 30 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów  
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Budynek niemieszkalny, wzniesiony przez właściciela przed wejściem w życie ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz.U. z 1985 r. Nr 22, poz. 99 ze zm.) na gruncie oddanym w wieczyste użytkowanie, jest częścią składową gruntu.

**III CZP 74/16** – z dnia 30 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów  
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

Ubezpieczycielowi, który pokrył koszty najmu pojazdu zastępczego w ramach umowy ubezpieczenia *assistance*, przysługuje na podstawie art. 828 § 1 k.c. roszczenie regresowe wobec ubezpieczyciela sprawcy szkody.

**III CZP 75/16** – z dnia 30 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów  
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie:

„Czy w razie wypowiedzenia umowy leasingu przez finansującego na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, korzystający może żądać od finansującego zwrotu korzyści uzyskanej ze sprzedaży przedmiotu leasingu?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

**III CZP 76/16** – z dnia 30 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów  
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie:

„Czy sąd po rozpoznaniu sprawy toczącej się na skutek wniesienia skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej, rozstrzygając o kosztach postępowania może stosować zasady dotyczące zwrotu kosztów procesu, wynikające z ustawy kodeks postępowania cywilnego, w szczególności zasadę słuszności z art. 102 k.p.c.?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.



**III CZP 77/16** – z dnia 30 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów  
na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

Właścicielowi nieruchomości obciążonej wskutek zasiedzenia służebnością przesyłu nie przysługuje roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie z tej nieruchomości za okres poprzedzający zasiedzenie.

**III CZP 78/16** – z dnia 30 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów  
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie:

„Czy właściciel lokalu – garażu wyodrębnionego z budynku posadowionego na gruncie stanowiącym własność gminy, na którym ustanowiono prawo użytkowania wieczystego na rzecz spółdzielni mieszkaniowej, przysługujące obecnie spółdzielni i właścicielom wyodrębnionych lokali – garaży, jest zobowiązany ponosić na rzecz spółdzielni mieszkaniowej koszty związane z eksploatacją i utrzymaniem lokalu – garażu oraz nieruchomości wspólnej na podstawie art. 4. ust. 2 i 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jednolity z 17.10.2013 r., Dz. U. z 2013 r., poz. 1222 r.) na zasadach określonych w uchwałach rady nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej, czy też jest zobowiązany do uiszczania tych kosztów w wysokości rzeczywiście poniesionych przez spółdzielnię?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

## ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

### I CSK 617/15 – wyrok z dnia 15 września 2016 r.

We wzorcu umownym będącym podstawą zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej (art. 535 i 555 k.c.) mogą być umieszczone postanowienia przewidujące dokonywanie obliczeń ilości dostarczonej energii i należnej za to ceny w taki sposób, aby zapewnić ekwiwalentność rzeczywistych świadczeń obu stron, również wtedy, gdy przedsiębiorstwo posługuje się w celu dokonania obliczenia urządzeniem pomiarowo-rozliczeniowym (licznikiem energii); postanowienia te mogą zostać uznane za niedozwolone tylko wtedy, jeżeli zachodzą przesłanki określone w art. 385<sup>1</sup> k.c.

### III CSK 329/15 – postanowienie z dnia 28 września 2016 r.

1. Od chwili złożenia do sądu opiekuńczego przez przedstawiciela ustawowego małoletniego spadkobiercy wniosku o zezwolenie na złożenie w jego imieniu oświadczenia o odrzuceniu spadku termin przewidziany w art. 1015 § 1 k.c. nie biegnie. Po uprawomocnieniu się postanowienia o udzieleniu zezwolenia przedstawiciel ustawy małoletniego powinien złożyć to oświadczenie bezzwłocznie, chyba że wskazany termin, uwzględniając czas trwania postępowania opiekuńczego, jeszcze nie upłynął; wtedy złożenie oświadczenia o odrzuceniu spadku może nastąpić w dowolnej chwili, przed upływem sześciu miesięcy od dowiedzenia się przez przedstawiciela ustawowego o tytule powołania małoletniego.

2. Jeżeli termin określony w art. 1015 § 1 k.c. jeszcze nie upłynął, w okolicznościach określonych w art. 523 k.p.c. możliwe jest – po prawomocnym oddaleniu wniosku przedstawiciela małoletniego o zezwolenie na złożenie w imieniu małoletniego oświadczenia o odrzuceniu spadku – złożenie kolejnego wniosku. Powoduje ono takie same skutki, jak złożenie pierwszego wniosku.

**II CSK 34/16** – wyrok z dnia 12 października 2016 r.

Wniosek o ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego nie przerywa biegu przedawnienia.

**IV CSK 17/16** – wyrok z dnia 21 października 2016 r.

Jeśli bezskuteczna czynność upadłego była dokonana w zakresie jego działalności gospodarczej, to związek z nią zachowuje także roszczenie o zapłatę równowartości w pieniądzu przedmiotu tej czynności, gdy jego wydanie w naturze stało się niemożliwe.

## **PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ**

### **I KZP 16/16**

**Wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy brak przedmiotu nadającego się do popełnienia na nim czynu zabronionego, o którym mowa w art. 13 § 2 k.k., oznacza brak jakichkolwiek desygnatów znamienia przedmiotu czynności wykonawczej, na których chociażby potencjalnie może zostać popełniony czyn zabroniony w konkretnym stanie faktycznym, czy jedynie brak desygnatów, na które nakierowany jest zamiar sprawcy?”**

### **I KZP 17/16**

**Wniosek Prokuratora Generalnego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:**

**„Czy przepisy art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych – dalej «ustawy o grach hazardowych» (Dz. U. z 2015 r., poz. 612) w zakresie gier na automatach, ograniczające możliwość ich prowadzenia jedynie na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna, są przepisami technicznymi w rozumieniu art. 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.07.1998 r.,**

ze zm.), a jeżeli tak to, czy wobec faktu nienotyfikowania tych przepisów Komisji Europejskiej, sądy karne w sprawach o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s. uprawnione są, w oparciu o art. 91 ust. 3 Konstytucji, do odmowy ich stosowania jako niezgodnych z prawem unijnym?”

### I KZP 18/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy zakres definicji «osoby pełniącej funkcję publiczną» przez to, że zgodnie z art. 116 k.k., obowiązuje w części szczególnej Kodeksu karnego i innych ustawach, chyba, że ustawy te wyraźnie wyłączają ich zastosowanie, należy traktować jako szczególną normę nakazującą uwzględniać znaczenie definiensa zgodnie ze znaczeniem definiendum, tym samym ściśle interpretować środki publiczne w powiązaniu z dysponowaniem ich w celu realizacji zadań publicznych,

2. Czy znamię przedmiotowe «publiczny» należy dekodować w aspekcie bezprawności rozumianej monistycznie, czy też ściśle w aspekcie bezprawności karnej.”

## UCHWAŁY IZBY KARNEJ

**I KZP 6/16** – z dnia 29 listopada 2016 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Postanowienie sądu, wydane na podstawie art. 306 § 1a k.p.k. w zw. z art. 325a § 2 k.p.k., utrzymujące w mocy postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego w fazie *in rem*, nie jest prawomocnym orzeczeniem sądu kończącym postępowanie w rozumieniu art. 521 § 1 k.p.k.

**I KZP 7/16** – z dnia 29 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Lesznie:

„Czy wobec braku notyfikacji przepisu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U.2016.471 j.t.), który to przepis stanowiący uzupełnienie normy blankietowej z art. 107 § 1 k.k.s. był dotychczas uznawany za przepis techniczny, a tym samym wymagający notyfikacji, istnieją podstawy do stosowania w sprawach karnych art. 107 § 1 k.k.s. w sytuacji gdy:

notyfikacji poddano zbieżny z art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1-3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, zmieniony ustawą z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych (Dz.U.2015.1201), także uznawany dotychczas za przepis techniczny i przepis stanowiący uzupełnienie normy blankietowej z art. 107 § 1 k.k.s., powoływany w sprawach karnych o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. łącznie z art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

**I KZP 8/16** – z dnia 29 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego w Lesznie:

„Czy wobec braku notyfikacji przepisu art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U.2016.471 j.t.), który to przepis stanowiący uzupełnienie normy blankietowej z art. 107 § 1 k.k.s. był dotychczas uznawany za przepis techniczny, a tym samym wymagający notyfikacji, istnieją podstawy do stosowania w sprawach karnych art. 107 § 1 k.k.s. w sytuacji gdy:

notyfikacji poddano zbieżny z art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1-3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, zmieniony ustawą z dnia 12 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych (Dz.U.2015.1201), także uznawany dotychczas za przepis techniczny i przepis stanowiący uzupełnienie normy blankietowej z art. 107 § 1 k.k.s., powoływany w sprawach karnych o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. łącznie z art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

**I KZP 9/16** – z dnia 29 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach:

„Czy sformułowanie «sąd w dotychczasowym składzie» zawarte w przepisie art. 30 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247, z późn. zm.) oznacza sąd w składzie określonym przepisami obowiązującymi w momencie rozpoczęcia postępowania w danej instancji, czy też sąd w konkretnym składzie osobowym, wyznaczonym na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie wymienionej ustawy, który przystąpił do orzekania na rozprawie głównej przed dniem 1 lipca 2015 roku.”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

**I KZP 10/16** – z dnia 29 listopada 2016 r. w składzie 7 sędziów  
na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

1. W sprawach prowadzonych po dniu 14 kwietnia 2016 r., w których akt oskarżenia, wniosek o wydanie wyroku skazującego, wniosek o warunkowe umorzenie postępowania lub wniosek o umorzenie postępowania przygotowawczego i orzeczenie środka zabezpieczającego skierowano do sądu przed dniem 1 lipca 2015 r., zastosowanie znajdują przepisy regulujące przebieg postępowania karnego wprowadzone przez ustawę z dnia 11 marca 2016 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2016 r., poz. 437), a więc – co do zasady – przepisy nowe.

2. Nadaje uchwale moc zasady prawnej.



## ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

**III KK 31/16** – wyrok z dnia 20 lipca 2016 r.

Sprawca oszustwa (art. 286 § 1 k.k.), który po upływie nawet znacznego okresu od popełnienia tego czynu przemieści wyłudzone w jego ramach środki płatnicze, np. przelewając je z jednego rachunku bankowego na drugi, nie odpowiada za odrębne przestępstwo oszustwa, jako że wchodzi tu w grę konstrukcja współukaranego czynu następczego.

**II KK 196/16** – postanowienie z dnia 26 lipca 2016 r.

Z dniem 1 lipca 2015 r. przewidziana w art. 46 § 1 k.k. instytucja obowiązku naprawienia w całości albo w części szkody wyrządzonej przestępstwem została wprost wyłączona spod działania zasady indywidualizacji odpowiedzialności karnej (art. 56 k.k.).

**SDI 6/16** – postanowienie z dnia 27 lipca 2016 r.

1. Sprawowanie urzędu z godnością oznacza sprawowanie go zgodnie z pewnym standardem zachowania, wynikającym z zawartych w różnych przepisach zakazów i nakazów, które dla innych osób nie są obowiązujące, ale również z nieskodyfikowanych reguł, obyczajów, które łącznie formułują w odniesieniu do osoby pełniącej daną funkcję publiczną, czy sprawującej urząd, wymagania wyższe od wymagań stawianych przeciętnemu obywatelowi i tworzące rodzaj wzorca postępowania, którym kierować się powinna konkretna osoba pełniąca funkcję

publiczną i który ma być podstawą autorytetu reprezentowanej przez tę osobę instytucji.

2. Godność urzędu prokuratorskiego powinna być rozumiana jako pewien standard zachowania w różnych służbowych i pozasłużbowych okolicznościach, formułujący wobec prokuratorów podwyższone wymagania powodujące, że powinni oni stanowić rodzaj wzorca dla innych osób uczestniczących w czynnościach służbowych. Wiąże się to również z różnymi ograniczeniami, czy zakazami dotyczącymi prokuratora w porównaniu z innymi osobami. Zauważyć należy, że godność urzędu, a właściwie powinność sprawowania urzędu z godnością, stanowić może źródło różnego rodzaju ograniczeń i zakazów dotyczących zarówno działań prokuratora podejmowanych na sali sądowej, jak i poza tą salą, także w sferze prywatnej.

V KK 2/16 – postanowienie z dnia 29 lipca 2016 r.

Udzielone przez sąd odwoławczy w trybie art. 442 § 3 k.p.k. zalecenia nie ukierunkowują wyniku rozstrzygnięcia sądu ponownie rozpoznającego sprawę, ale zawierają wskazówki o charakterze metodycznym i polecenia co do sposobu, w jaki należy przeprowadzić postępowanie, aby finalnym jego efektem był wyrok, będący rezultatem prawidłowego i wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności sprawy. Celowi temu służą również wiążące zapatrywania prawne sądu odwoławczego, które wszak nie dotyczą procesu subsumcji w rozpatrywanej *in concreto* sprawie, ale wskazówek wykładniczych w odniesieniu do abstrakcyjnie interpretowanych przepisów.

**III KK 137/16** – postanowienie z dnia 23 sierpnia 2016 r.

Wynikający z treści art. 162 § 1 k.k. obowiązek udzielenia pomocy człowiekowi znajdującemu się w bezpośrednim niebezpieczeństwie utraty życia albo doznania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu istnieje tylko w czasie, gdy taka pomoc była możliwa (niezależnie od jej spodziewanej skuteczności) oraz nie stwarzała zagrożenia dla udzielającego pomocy lub innych osób, w stopniu określonym w końcowej części tego przepisu.

**V KK 67/16** – postanowienie z dnia 24 sierpnia 2016 r.

W postępowaniu karnym oskarżyciel nie ma obowiązku dostarczenia tłumaczenia aktu oskarżenia w sprawie oskarżonego, który nie włada w wystarczającym stopniu językiem polskim. Konieczność uzyskania tłumaczenia w takiej sprawie wyłania się po stwierdzeniu przez prezesa sądu lub referendarza sądowego w trybie art. 338 § 1 k.p.k., że wniesiony akt oskarżenia spełnia warunki formalne, tj. przed doręczeniem jego odpisu oskarżonemu. Powinność zlecenia tłumaczenia aktu oskarżenia należy do sądu właściwego do rozpoznania sprawy, a należność przysługującą tłumaczowi ponosi Skarb Państwa (art. 72 § 1 k.p.k. i art. 619 § 3 k.p.k.). Formą partycypowania przez oskarżyciela prywatnego i oskarżyciela subsydiarnego w wydatkach stanowiących należności tłumaczy jest wpłacenie zryczałtowanej równowartości wydatków przy wniesieniu aktu oskarżenia, do czego obliguje ich odpowiednio art. 621 k.p.k. i art. 640 k.p.k.

**V KK 36/16** – postanowienie z dnia 13 września 2016 r.

1. Postanowienie w przedmiocie kosztów procesu, wydane po zakończonym prawomocnie głównym nurcie postępowania sądowego, jest orzeczeniem sądu kończącym postępowanie w rozumieniu art. 521 § 1 k.p.k.

2. Zawiadomienie przez sąd którejkolwiek ze stron postępowania o terminie i miejscu posiedzenia, o jakim mowa w art. 96 § 2 k.p.k., rodzi konieczność doręczenia zawiadomień także pozostałym stronom postępowania.

3. Należności tłumacza, które stanowią wydatki Skarbu Państwa (art. 618 § 1 pkt 7 k.p.k.), będące kosztami procesu (art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k.), zasądzanymi od skazanego na rzecz Skarbu Państwa (art. 627 k.p.k.) nie obejmują należności tłumacza występującego w postępowaniu karnym na podstawie art. 72 k.p.k. W tej części wydatki ponosi zawsze Skarb Państwa (ewentualnie oskarżyciel prywatny albo oskarżyciel posiłkowy subsydiarny).

**II KK 129/16** – postanowienie z dnia 15 września 2016 r.

1. W sytuacji, gdy w danym zachowaniu zarzucanym w akcie oskarżenia jako przestępstwo kwalifikowane kumulatywnie z różnych przepisów ustawy, sąd w toku przewodu sądowego stwierdza, w tym w wyniku zmiany ustawy, że część zachowania objęta owym zarzutem nie stanowi już przestępstwa, lecz jest wykroczeniem, a pozostałe fragmenty owego zachowania nadal mają charakter przestępstwa, to może on procedować do zakończenia tego procesu w trybie przewidzianym w Kodeksie postępowania karnego i orzec odrębnie w kwestii uznanej aktualnie za wykroczenie i odrębnie odnośnie do przestępstwa.

2. W konsekwencji fakt umorzenia postępowania w zakresie

**tego fragmentu danego zachowania, które sąd zmuszony jest potraktować jako wykroczenie, a przy tym takie, co do którego nastąpiło już przedawnienie karalności, nie oznacza zaistnienia przeszkody w postaci rei iudicatae w odniesieniu do innego fragmentu tego zachowania, jako odrębnego czynu stanowiącego nadal przestępstwo.**

**3. Artykuł 278 § 5 k.k. kryminalizuje kradzież „karty uprawniającej do podjęcia pieniędzy z automatu bankowego”, niezależnie od tego, jaki charakter ma ta karta, jeżeli tylko umożliwia ona dokonanie takiej wypłaty oraz niezależnie od kwoty, jaką można przy jej użyciu pobrać w takim automacie.**

**4. Legitymacja emeryta (rencisty) nie stwierdza ani tożsamości danej osoby, ani żadnych jej praw majątkowych, o jakich mowa w art. 275 § 1 k.k., jej kradzież nie może być zatem kwalifikowana jako przestępstwo określone w tym przepisie.**

**UCHWAŁA IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I  
SPRAW PUBLICZNYCH**

**III PZP 10/16 – z dnia 10 listopada 2016 r. w składzie 3 sędziów  
na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń  
Społecznych w Gdańsku**

**W sprawie, w której powód żąda zapłaty wynagrodzenia za  
pracę i nie dochodzi równocześnie ustalenia istnienia stosunku  
pracy, sąd pierwszej instancji rozpoznaje sprawę w składzie  
jednego sędziego (art 47 § 1 k.p.c.).**